

Klachtenummer N-19 Leerling is slecht begeleid. Klacht ongegrond.

Advies LKC KO van 26 juni 2009

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw B, ouders van de minderjarige L, ten tijde van het indienen van de klacht leerling van de S-Basisschool . Zij is gericht tegen mevrouw K, leerkracht van de S-Basisschool en de heer T, directeur van de S-Basisschool.

Inhoud van de klacht

Op 1 september is L, toen 4 jaar oud voor het eerst naar de S-Basisschool gegaan. Hij had toen problemen in verband met zijn spraakontwikkeling. Hij was daarvoor onder behandeling. Op 17 september werden klagers onverwachts gebeld door de GGD in verband met het nog niet zindelijk zijn van L. Kennelijk heeft iemand van de school zonder klagers daarin te kennen contact opgenomen met de desbetreffende instantie.

Op 19 november toonde L aan zijn vader zijn linkerarm. Er stond daar de afdruk van een kindergebit op. L zei door een klasgenoot te zijn gebeten.

Toen dit aan mevrouw K, de groepsleerkracht, werd gemeld, bleek dat zij het niet nodig had gevonden L's ouders te waarschuwen.

Klagers hebben op voorstel van een logopediste op 25 november aan mevrouw K verzocht om elke schooldag 10-15 minuten een paar spraakoefeningen met L te doen. Zij hoefde daarvoor alleen maar een e-mail adres te verstrekken.

Het daarop luidde ontkennend. Mevrouw K zou de handen al vol hebben. Met die weigering heeft zij L's ontwikkeling gedwarsboemd.

Klagers merkten dat L thuis blij ging geven van uitingen van agressief gedrag en daarbij sprak van "Mama doodmaken". Voor klagers was dat een teken dat er iets fout zat op school. Kennelijk was L daar getuige van agressieve handelingen tussen leerlingen onderling, waarvan een voorbeeldwerking uitging.

De weigering van mevrouw K om L met spraakoefeningen extra te begeleiden en het voor zijn doen ongewone gedrag thuis van L waren voor klagers reden om op een gesprek aan te gaan met de heer T. Dat gesprek vond plaats op 28 november. De heer T verklaarde in het gesprek dat er pas in januari 2009 extra hulp voor L zou komen.

De heer T heeft klagers de naam en het telefoonnummer van L's logopediste weten te ontfutselen. Nadien vernamen klagers dat mevrouw K had getracht buiten klagers om de bewuste logopediste te benaderen. Dat stuitte echter op het door klagers aan de instelling opgelegde verbod om informatie over L te verstrekken aan functionarissen van de school. Het aanvragen van een rugzakje voor L bleek heel moeizaam te gaan. Klagers wijten dat in de eerste plaats aan de heer T. Hij zette zich pas in voor L, toen klagers de mogelijkheid van plaatsing op een andere school hadden genoemd.

Verder verliep het contact op school stroef. In het gesprek dat klagers op 11 februari 2009 op school voerden over de aanvraag van het rugzakje, weigerde mevrouw K inzage in het leerlingendossier van L aan hen te geven.

Klagers zijn van oordeel dat mevrouw K welbewust de intern begeleider opzettelijk onjuiste

informatie over L heeft verstrekt bij het aanvragen van een rugzakje, hetgeen een vertragend effect had op de procedure. Er moesten blijkbaar ook zaken verborgen worden gehouden. Tijdens de voorjaarsvakantie vertelde L thuis dat hij stelselmatig door drie grotere jongens werd getreiterd en geslagen. Klagers zijn daarover niet door de school zelf geïnformeerd. De school is tekortgeschoten. Zij had dergelijk gedrag op moeten merken en melden aan klagers. Mevrouw K heeft enkele keren L gestraft voor het gedrag van andere leerlingen. De heer T steunt als eindverantwoordelijke mevrouw K onvoorwaardelijk. Aversie tegen het uiterlijk van klagers speelt daarbij ook een rol. Inmiddels hebben klagers besloten het dorp te verlaten. Zij hebben geen relatie meer met de school.

Het oordeel van de commissie

De Commissie is geconfronteerd met uiteenlopende versies van wat er precies heeft plaatsgevonden. Aangeklaagden hebben de tegen hen ingebrachte beschuldigingen gemotiveerd ontkend. Zij hebben betoogd dat zij er zorg voor hebben gedragen dat L werd begeleid op de wijze die van een school verwacht mag worden. Zij hebben aangegeven dat zij, waar zij op school vormen van pesterij of lichamelijk geweld hebben waargenomen, tegen de daders hebben opgetreden. Mevrouw K heeft verklaard dat, wanneer zij L heeft gestraft, dat alleen was voor wat hijzelf heeft gedaan. Er was daarbij geen sprake van onevenredigheid. Klagers hebben voor het door hen gestelde geen enkel bewijs geleverd, dan wel aangeboden. Het is de Commissie dan ook niet mogelijk gebleken de verschillende versies van het door klagers gestelde op hun juistheid te toetsen.

Nu klagers bij gemotiveerde betwisting van het door hen gestelde, hun beschuldigingen in voldoende mate dienen “hard te maken” is het voor de Commissie niet aannemelijk geworden dat aangeklaagden zich aan handelingen hebben schuldig gemaakt die als verwijtbaar kunnen worden beschouwd.

Voor zover de klacht haar oorzaak vindt in een stroeve communicatie tussen klagers enerzijds en aangeklaagden anderzijds, heeft de Commissie niet de overtuiging gekregen dat de oorzaak daarvan bij aangeklaagden gezocht moet worden.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.